

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਜੀਐਸ ਚਾਹਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਲਾਲ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਭੱਠੇ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਬਠਿੰਡਾ,
- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1988 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3050

13 ਸਤੰਬਰ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਕੰਟਰੋਲ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਿਕਸ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਆਫ਼ ਆਰਡਰ, 1972— ਪਰਵੀਜੋ ਟੂ ਸੀ.ਐਲ. 4— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੀਵਿਟਾਨ, 1950 - Art. 14, 19 (1) (ਜੀ) — ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ — ਬਿਨੈਕਾਰ, ਇੱਕ ਇੱਟ-ਭੱਠਾ ਮਾਲਕ ਜੋ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ — ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਪ੍ਰਾਵੀਜੋ ਟੂ ਸੀ.ਐਲ. ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1972 ਦਾ 4 ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਸਾਈਟਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ-ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਰੱਖੇ ਗਏ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ - ਗੈਰ-ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਮਿਤੀ 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਾਈਟਾਂ ਨੂੰ - ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭੱਠਾ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੱਠੇ ਅਤੇ ਭੱਠੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੱਠਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਵਿਆਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਟਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲੈ ਕੇ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 11 ਅਤੇ 12)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਟਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

- (i) ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ - ਮਿਤੀ 11 ਨਵੰਬਰ, 1983, - ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ, ਅਵੈਧ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ, ਗੈਰ-ਸੀਵਿਟਾਨਕ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਟਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 19 (1) (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼;

- (ii) ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਅਤੇ 11 ਨਵੰਬਰ, 1987, - ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਬਕਾ-ਪਾਟ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ।

(iii) ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕੀ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਹੈ;

(iv) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੇ;

(v) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ;

(vi) ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੱਠਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਬੀ.ਐਸ.

ਐਸ ਕੇ ਸਿਆਲ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ ਐਸ ਚਹਿਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 3050 ਆਫ 1988, 3807, 4053, 8369, 8370, 9243 ਅਤੇ 13025 ਆਫ 1989 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ 1988 ਦੇ CWP 3050 ਤੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗੇ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਇੱਟ-ਭੱਠੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ P5 ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14, 19(1)(g) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 27 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਅਤੇ 10 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਅਤੇ P-4 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਲਾਲ ਇੱਟ ਭੱਠਾ ਮਾਲਕ, ਬਠਿੰਡਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ
ਹੋਰ (ਜੀ. ਐੱਸ. ਚਾਹਲ, ਜੇ.)

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਟ ਭੱਟੂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਭੱਠੇ ਵਿੱਚ ਇੱਠਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੱਠਾ ਪੰਜਾਬ ਕੰਟਰੋਲ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਿਕਸ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਆਫ਼ ਆਰਡਰ, 1972 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ') ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ 1956 ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1972 ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਸਾਈਟ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 1972 ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(ii) ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"4. (ii) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਜੇਕਰ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਭੱਠਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਫਸਲਾਂ, ਬਾਗਾਂ ਜਾਂ ਨਰਸਰੀਆਂ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। '1HJ *"
ਆਈ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਅਫਸਰਾਂ (ਡੀਐਫਐਸਓ) ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਟ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਪ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਈਟ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(ii) ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1972 ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੰਬਰ 33 ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਭੱਠਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਨ ਪਿੰਡ ਅਬਾਦੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਵਰਜਿਤ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਨਵਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1987. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀਐਫਐਸਓ, ਮਾਨਸਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਭੱਠਾ ਸਿਰਫ 100 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1972 ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(ii) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸਮਾਬੱਧ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭੱਠਾ 'ਲਾਈ ਲਕੀਰ' ਦੇ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਅਬਾਦੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਡੀਐਫਐਸਓ ਨੇ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੌਕੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ.

ਅਬਾਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਾਸ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਨੂੰ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, DFSO ਨੇ ਆਰਡਰ ਅਨੁਬੰਧ P.2 ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੁਟੀਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਭੱਠਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ/ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਹੱਦ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਥਾਂ ਦਾ ਭੱਠਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ Annexure P_2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭੱਠੇ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਅਬਾਦੀ ਭੱਠੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 500 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਟ ਭੱਟੂ ਅਤੇ ਪਟਵਾਰੀ ਹਲਕਾ ਦੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਭੱਠਾ ਪਿੰਡ ਅਬਾਦੀ ਤੋਂ 500 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭੱਠਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੀਨਿਊ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਭੱਠਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਭੁੱਗੀਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-1, ਮਿਤੀ 37 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ।⁴

(4) ਪ੍ਰੋਸਪੈਕਟ-ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(ii) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ-ਭੱਠੇ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਭੱਠਾ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ.ਐਲ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਭੱਠਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਆਰ. 2, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜੁੱਤੀ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਵੀਡੀਉ। ਉਸਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1987 ਤੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਪੱਤਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਮਿਤੀ 2.7 ਫਰਵਰੀ, 1987, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ

ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਲਾਈ ਇੱਕ ਭੱਠਾ ਮਾਲਕ, ਬਠਿੰਡਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ. ਐੱਸ. ਚਾਹਲ, ਜੇ.)

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 11 ਮਾਰਚ, 1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਪੂਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ, ਡੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਭੱਠੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਲਈ 6 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ ਆਰ. 4 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭੱਠੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ R. 5 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਅਨੁਸੂਚੀ R. 1 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, - ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ

ਅਪੀਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਟ-ਭੱਠੇ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ 750 ਗਜ਼ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 500 ਦੂਜੇ ਕਸਬਿਆਂ/ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਮੀਟਰ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਦਾ ਘੇਰਾ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ('ਲਾਲ ਲਕੀਰ') ਜਾਂ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਵੀ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਇਸ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਿਦਾਇਤ ਨੰ. 4 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਇੱਟ-ਭੱਠਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ।

(6) 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਐਡੀਨ? ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਪੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਭੱਠਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ; a) ਅਤੇ (b) ਅਤੇ 3 ਪੁਰਾਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੱਠੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਟ ਭੱਠੇ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਟ ਭੱਠਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(7) ਤਾਜ਼ੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ 750 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਓਡੀਅਰ ਕਸਬਿਆਂ/ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ 500 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਹਦਾਇਤ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਟ-ਭੱਠਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇੱਟ-ਭੱਠੇ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਦਾਇਤਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਲਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਭੱਠੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ.ਐਲ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰੋਵੀਸੋ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਾੜੀਆਂ ਸਨ,

(9) ਹਵਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਆਦਿ (1) ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਨੂੰ "ਨੋਡਿਓ ਨੋਡਤਾ" ਵਾਕੰਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1972 ਦੇ ਹਰਿਆਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਫ ਬ੍ਰਿਕਸ ਐਂਡ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਨੋਡਿਓ ਨੋਡਤਾ" ਉਹਨਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਹਰਕਚੰਦ, ਰਤਨਚੰਦ ਬੰਨੀਆ ਅਤੇ ਓਰਾ., ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (2) ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਗੋਲਡ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਵਿਆਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ

ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਹਿਣਿਆਂ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੰਗ" ਅਤੇ "ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਬੇਰੋਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(11) ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭੱਠਾ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੱਠੇ ਅਤੇ ਭੱਠੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਭੱਠੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਵਿਆਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਨਤਾ

- (1) 1973 ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 382.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1458

ਨੌਨੋਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ **ਬਨਾਮ** ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐਨ. ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.)

ਦਿਲਚਸਪੀ. ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ।

(12) ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਤਰਕ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਨਸੂਬੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪਰੋਵੀਸੋ **ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ** ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। . ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-1 -P-4 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਨਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ.

ਨੌਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਓਪੀ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1987 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1400.

16 ਨਵੰਬਰ, 1990

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ (1894 ਦਾ I)- S. 9 — ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ — ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ — ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ — ਕੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।